

Maďarsko: Když to prostě řekneš. Fialová euforie: Konečně jsou idioti přímo ve vládě. Poslech zahraničního rozhlasu se trestá. Všichni Ukrajinci sem! To se bude pěkně bydlet

- CZ24 News | 14. dubna 2022

MAĎARSKO: Musím vyrovnat malý dluh. V Maďarsku proběhly volby a hybridně dezinformovaní Maďaři už zase hromadně zvolili do čela země *kremlobota* Orbána. A já se k tomu doposud jako vždy zaujatě a nevyváženě nevyjádřil. Což bych určitě měl.

Jde totiž o významnou událost. Maďarsko je v podstatě poslední zemí Evropské unie, kde pravicový konzervatismus nepovažují za společenskou úchylku, duševní chorobu nebo důkaz zaprodanosti Kremlu. Maďarsko je díky tomu poslední země Evropské unie, kde si pravicový konzervativce pravděpodobně nepřipadá jako podivín a nezpytuje dokola své svědomí, jestli není nakonec přece jenom tím magorem on, a ne ti druzí.

A to všechno jenom proto, že Maďaři mají Orbána. A mají ho tam už od roku 2010 nepřetržitě zjevně proto, že většina maďarských voličů prostě nemá v hlavě nasráno. Jako má prokazatelně většina voličů českých, slovenských, německých, italských, francouzských (pokud bych se snad v jejich případě mýlil, což se ukáže již záhy, květnatě a s pravou židokřesťanskou pokorou se jim omluvím) a tak dále.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Samozřejmě. Maďaři mají Orbána a Francouzi Lepenku nebo nově i Zemmoura. Politicky a politiky, kteří mají koule a kteří rozhodně nepůsobí nutkavým dojmem, že si buďto do politiky odskočili nasušit od kolotoče, nebo, že jejich IQ se přibližně rovná počtu jejich zubů. Nebo oboje najednou. Což je bohužel dojem, který pravidelně míváme u nás doma z politiků, kteří by teoreticky přicházeli v úvahu, pokud bychom chtěli jít splnit svou občanskou povinnost. Takže dát jim hlas se nerovná jen ztrátě času, energie či volného slunečného dne.

Je tu pochopitelně ještě i třetí kategorie. Samozřejmě tu máme i politiky, kteří zastávají stejné hodnoty jako my, jejich duševní obzor u nás doma nevyvolává salvy smíchu a rozhodně nepůsobí dojmem, že jejich životním cílem je připravit důchodce o jejich úspory prodejem předražených hrnců, ve kterých se nedá vařit. Ti ovšem bez výjimky zatím vždy tragicky postrádali ony naprosto nepostradatelné *koule*, takže jejich volební potenciál končí vždy někde u 3 %.

Což by mimochodem byla určitě zajímavá debata, protože třeba takový Pitomio má z mého pohledu asi takové „koule“ jako měli kleštěnci v harému tureckého sultána a přesto bez problémů dostává svých 10 %. Což dle mého soudu způsobuje prostý fakt, že jde o jednoookého krále mezi slepými. A pokud „myslící,“ a to slovo bych chtěl zdůraznit, konzervativněji a svobodomyslněji založení lidé chtějí mít v parlamentu alespoň nějaké zastoupení, tak než by svoje hlasy spláchli do hajzlu volbou „Trikolór,“ hodí to ze zoufalství nad vyhlídkou dalšího volebního období pod nějakým dobroserským sdružením SPD. No, poplakal jsem si, a teď zpátky k meritů věci.

U nás doma máme Orbána rádi a poměrně často, poslední dobou stále častěji, si říkáme, že bychom chtěli být Maďary. Protože se nám prostě líbí, jak to dělá a co říká. Musí to být radost, žít delší dobu ve státě, kde nemáte pocit, že jeho vlády a elity se skládají výhradně z latentních bolševiků, šilenců nebo cizích agentů.

Musí to být radost, mít vládu jejíž předseda se nebojí opakovaně a nahlas říkat, že jeho prioritou nejsou „evropské hodnoty,“ ale Maďaři a Maďarsko. A hlavně mít vládu, která to nejenom říká, ale především podle toho v první a poslední řadě i jedná.

Ale hlavně, musí to být radost, žít v zemi, jejíž premiér má koule se uprostřed tsunami „evropské“ hysterie, propagandy, iracionality a idiocie spojené s válkou na Ukrajině postavit před mikrofon a sdělit Maďarům i celému světu, že *„tohle není naše válka.“*

Nás doma, topících se v depresi z hujerství, servilnosti a nekritické ukrofilie vlastní vlády a sdělovacích prostředků, to doslova posadilo na prdel.

Ta jednoduchost. Ta nestádnost. Že to prostě řekneš.

„Liberální“ demokracie, včetně Česka, dělaly doslova psí kusy, aby Orbán volby už nevyhrál. Jeho političtí protivníci se po českém vzoru také spojili do koalice, ne bruselské pětky, ale dokonce šestky. Média nás masírovala, že Maďaři tentokrát určitě zvolí správně a že kremlobot Orbán to má v podstatě spočítané. Mysleli to jistě dobře, ale dopadlo to naštěstí jako vždycky.

Maďaři, asi proto, že ČT ani twitter soudružky Pekarové zřejmě moc nesledují, prostě zase šli a svými hlasy dali najevo, jak jsou s vládou Viktora Orbána spokojeni oni. A to je to jediné, na čem záleží. Evropská komise, von der Leyenová, Rutte, Fiala nebo Černochova můžou klidně skočit do zdi. Protože Maďaři si svobodně a demokraticky zvolili.

Že válka na Ukrajině není jejich válka. Že posílat Ukrajině místo léků granáty je prasárna. Že se jim líbí mít levný ruský plyn. Že nemají problém s ruskou jadernou elektrárnou. Že je v pořádku s Ruskem obchodovat a mít s ním dobré vztahy. Že je v pořádku nevydávat abnormalitu za normalitu. Atakdále. Takhle jednoduchá ta demokracie je.

A jaký že EU učiní z těchto voleb závěr? Správně. Ne, že je třeba mnohem pozorněji zkoumat, zda vůle menšiny není až příliš často v přímém rozporu s vůlí většiny, ale že je třeba přitvrdit boj s dezinformacemi. Protože kdyby těch nebylo, Orbán by pochopitelně nikdy nevyhrál. Protože takhle my si tady v liberálních demokraciích teď žijeme

Strašně bych chtěl vědět, čím to je. Že v Maďarsku to funguje a tady ne. Asi ta pálivá paprika, nebo co.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

Autor: Lu Lina

[ZDROJ](#)